σουν τὰ ἀλώνια των μὲ ἀσφαλτον πρὸς ἀποξήρανσιν τῶν σταφίδων, θὰ τρέφη εἰς φυγὴν τοὺς ἀγοραστάς τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπὶ πλέον θὰ δώση λαβὴν δυσαρεσκείας τοῦ προϊόντος, ἐκ μέρους τῶν συναγωνιστριῶν χωρῶν. Τοῦτο διότι ἡ ἀσφαλτος καὶ ἡ πίσσα ὑποπροϊόντα τῶν πετρελαίων καὶ γαιανθράκων, ἀποτελοῦν τὰς πρώτας καρκινογόνους οὐσίας. Ὡς ὑπογραμμίζει, εἰς ὅλα τὰ Καρκινολογικὰ Ἰνστιτοῦτα ὁποῖα ἐκτελοῦνται πειράματα κατὰ τῶν ὄγκων τοῦ καρκίνου, χρησιμοποιεῖται ὑγρὰ πίσσα ἢ ὑγρασφαλτος, διὰ τῶν ὁποίων δημιουργοῦνται τεχνητῶς οἱ κακοήθεις ὄγκοι εἰς τὰ πειραματόζωα. Καλὸν λοιπὸν θὰ ἦτο ὁ ΑΣΟ. νὰ ζητήση τὴν γνώμην τοῦ ἀντικαρκινικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν, πρὸ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς ἀσφάλτου εἰς τὰ ἀλώνια, ἵνα διασφαλισθῆ ἡ σταφὶς κατὰ παντὸς κινδύνου δυσφημήσεως.

*

ΟΙΩΝΟΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΙ

Ἐγνώσθη ἐπισήμως ὅτι οἱ κ.κ. Ἀΐζενχάουερ καὶ Ζούκωφ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀνταλάσσουν ἐπιστολάς, τὸ περιεχόμενον τῶν ὁποίων ἔχουν συμφωνήσει νὰ μὴ ἀνακοινώσουν πρὸς τὸ παρόν. Τό γεγονὸς ἐἶναι ὁπωσδήποτε εὐχάριστον καὶ ἀποτελεῖ μικρὰν ἀλλὰ ὁπωσδήποτε μίαν ἐρμηνείαν τῶν τελευταίων διαλλακτικῶν διαθέσεων τῆς Ρωσσίας. Κάτι προετοιμάζεται εἰς τὰ διπλωματικὰ παρασκήνια καὶ αὐτὸ τὸ κάτι ὁπωσδήποτε εἶναι εὐχάριστον. Ἡ φιλία δύο παλαιῶν στρατιωτικῶν ἐνδέχεται νὰ ὁδηγήση εἰς τὴν λύσιν πολλῶν προβλημάτων. Ἕνα πρωῒ μπορεῖ νὰ πληροφορηθῶμεν, ὅτι τὰ βασικὰ διεθνῆ προβλήματα διεκανονίσθησαν. Εἰς τὸν αἰῶνα ποὺ διερχόμεθα τίποτε δὲν πρέπει νὰ ἀποκλείεται.

*

ΟΙ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ

Δὲν γνωρίζομεν ἂν ἀληθεύη ἡ μεταδοθεῖσα ἡμῖν πληροφορία, ὅτι εἰς τοὺς κρατουμένους δι' ὀφειλὰς των, παρέχεται ἡ ἰδία ἐντελῶς μειωμένη εὐχέρεια τῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν οἰκείων των, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἄλλους κοινοὺς ἐγκληματίας. Ἐὰν τοῦτο ἀληθεύη, θὰ πρέπει τὸ μέτρον νὰ ἀναθεωρηθῆ, διότι οἱ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν κρατούμενοι, ἀφ' ἑνὸς μὲν εἶναι πολῖται ἄξιοι παντὸς σεβασμοῦ, ἀφ' ἑτέρου δέ, διευκολύνεται ἡ πλήρης ἐπικοινωνίαμὲ τοὺς οἰκείους των, διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ὀφειλῶν των καὶ τὴν ταχυτέραν ἀποφυλάκισίν των.

*

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ

Τὸ φεστεβὰλ τῆς Ἐπιδαύρου θὰ εἶναι τὸ μεγαλύτερον ἐφετεινὸν καλλιτεχνικὸν γεγονὸς τῆς Εὐρώπης. Ὅσοι μποροῦν νὰ μετάσχουν ἂς μὴ τὸ ἀμελήσουν, καὶ ὅσοι δὲν μποροῦν ἂς προσπαθήσουν νὰ ἐξουδετερώσουν τὰ ἐμπόδια. Θὰ ἔχουν διπλὸ τὸ κέρδος. Ψυχαγωγία καὶ πνευματικὴ τροφή. Οἱ αὐτοκινητισταὶ ἂς βοηθήσουν καὶ αὐτοὶ καθορίζοντες ἕνα μικρὸ εἰσιτήριον.

*

ΣΙΝΕΜΑΣΚΟΠ

Ὅταν ἐγκατεστάθη πρὸ μηνῶν σύστημα σινεμασκὸπ εἰς κινηματογραφικὴν αἴθουσαν ἐχαιρετίσαμε τὸ γεγονὸς ὡς μίαν οὐσιώδη προσφορὰν εἰς τὴν πρόοδον τῆς Πόλεως. Καὶ ἦτο ἀναμφισβητήτως, ἀφοῦ πλεῖστα φίλμ μεγίστης καλλιτεχνικῆς σημασίας θὰ παρέμενον ἄγνωστα εἰς τοὺς φίλους τῆς 7ης τέχνης. Τί ἀπέγιναν ὅμως τὰ μηχανήματα; Γιατὶ δὲν λειτουργοῦν; Μήπως εἶχον τοποθετηθῆ μόνον διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον;

*

ΑΣΥΜΦΩΝΙΑ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ

Τὰ ὡρολόγια τῶν ἐκκλησιῶν δὲν εἶναι συγχρονισμένα. Ἡ ἀσυμφωνία δημιουργεῖ σύγχυσιν οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ζητήματα μεταξὺ καταστηματαρχῶν καὶ ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Ἂς τεθῆ λοιπὸν ἕνα τέρμα εἰς τὴν ἀσυμφωνίαν καὶ ἂς μὴ λησμονῆται ὅτι ἡ ἀκρίβεια καὶ μάλιστα ἡ ὡρολογιακὴ εἶναι πάντοτε ὠφέλιμη.

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Ἀπὸ τὸν καθ' ἕνα ἄλλα δραστηριώτατον καὶ συμπαθέστατον ὑπουργὸν τῆς Προνοίας κ. Πολυζωγόπουλον ἡ πόλις τῶν Πατρῶν ἀναμένει τὴν δικαίαν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος, τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου της. Ὡς ἄλλωστε οὗτος ἔχει ἀναγνωρίσει, κατὰ τὴν εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν διενεργηθεῖσαν εἰς τὸ ἵδρυμα ἐπιθεώρησίν του, τοῦτο ἀποτελεῖ πρότυπον ὡς πρὸς τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν λειτουργίαν του. Συνεπῶς, διὰ νὰ συνεχίση τὸν μεγάλον προορισμόν του, ἔχει ἀνάγκην ἐνισχύσεως καὶ ὄχι τὸ Κράτος νὰ ἐπιδιώκη τὴν μείωσιν τῶν δαπανῶν του κατὰ 600 δραχμὰς ἐτησίως, ἵνα τὸ ποσὸν τοῦτο διατίθεται ὑπὲρ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ὑγιεινῆς Ἀντιλήψεως. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ κ. Πολυζωγόπουλος θὰ δώση ἀμέσως τὴν δέουσαν λύσιν.

*

ΤΟ ΤΑΧΥΤΕΡΟΝ

Οἱ πρῶτοι Γάλλοι Τουρίσται ἀφίχθησαν εἰς Λαμπίρη ἐγκατασταθέντες εἰς τὰς ἐκεῖ νεοκατασκευασθείσας οἰκίας καὶ ἐκφράζονται μὲ λίαν κολακευτικὰ λόγια διαθαυμάσιον φυσικὸν περιβάλλον. Ὑπεδείχθη ὅμως, ὅτι ἡ παραλιακὴ ἀκτὴ ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐκκαθαρισθῆ ἐκ τῶν χαλίκων καὶ νὰ ἐπιστρωθῆ δι' ἄμμου, ἐργασίαν τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἐκτελέση εὐχερῶς, τὸ εἰς τὴν ὑπερθεν τοῦ Λαμπίρη ὁδὸν ἐργαζόμενον μηχάνημα Μπουλντόζερ. Ἐπιβάλλεται νὰ δοθῆ τὸ ταχύτερον ἐντολή, ὅπως τὸ ἐν λόγω μηχάνημα ἐκκαθαρίση τὴν ἀκτὴν διότι ὁ νομὸς Ἀχαΐας εἰς τὸ «Λαμπίρη» δίδει ἐξετάσεις ἐνώπιον τοῦ διεθνοῦς Τουρισμοῦ καὶ πρέπει νὰ ἐπιτύχη μὲ ἄριστα, ὅπως ἐπέτυχεν ἡ Κέρκυρα ἡ ὁποία ἐφέτος θὰ κατακλυσθῆ ἀπὸ Τουρίστας. Ἀλλωστε ἀπὸ τὴν κίνησιν αὐτὴν πολλὰ θὰ ἔχουν νὰ κερδίσουν αἱ Πάτραι.

*

ΤΑ ΠΕΝΤΑΔΡΑΧΜΑ

Εἰς τὴν ἀγοράν μας, ἀπὸ ἐνὸς χρόνου, κυκλοφοροῦν εὐρέως τὰ μεταλλικὰ πεντάδραχμα τῆς πάλαι ποτὲ Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας. Καὶ ναὶ μὲν διαφέρουν σημαντικῶς κατὰ τὴν ἐμπροσθίαν ὄψιν τῶν σημερινῶν ἐν κυκλοφορίᾳ πλὴν ὅμως κατὰ τὴν ὀπισθίαν εἶναι περίπου συγγενές. Χαρακτηριστικόν, ὡς μᾶς ἐπληροφόρησαν εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι

Μικρὰ νέα

Ἡ ζέστη ἐπιτείνεται ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέρα.

— Διαβάζομεν ὅτι εἰς τὸν Βόλον ἐσημειώθη τὸ πρῶτον κροῦσμα ἡλιάσεως ἐφέτος.

—Πρόκειται γιὰ κάποιον δημόσιον ὑπάλληλον, γιὰ τὴν ἄμεσον ἐπαναφορὰν στὶς αἰσθήσεις του ἐκρίθη ἀπαραίτητον νὰ καταβρεχθῆ μὲ γουβάδες γεμάτους νερό.

—Καὶ ναὶ μὲν συνῆλθεν ὁ ἄνθρωπος ἐκείνην τὴν στιγμήν, ἤδη ὅμως ἔχει πάθει πνευμονίαν..

—Θὰ πρέπει νὰ πυκνωθοῦντά δρομολόγια τῶν αὐτοκινήτωνποὺ ὁδηγοῦν πρὸς τὶς γραφικὲς παραλίες τῶν προαστείων τούλάχιστον τὸ πρωΐ.

—Τώρα μὲ τὴν ζέστη, ὁ κόσμος ἀναγκάζεται νὰ «κολυμπᾶη στὸν ἰδρῶτα» ἀναμένων στὶς «στάσεις», ἢ ἀναγκαζόμενος νὰ μένη ὀρθιος καὶ στοιβαζόμενος σὰ οὐτοκίνητα, πρὶν ἔλθη σ' ἐπαφὴ μὲ τὴν θάλασσα.

—Ἀλλὰ καὶ οἱ ΣΠΑΠ, χωρὶς ζημίαν, θὰ ἔπρεπε ν' ἀντιμετωπίσουν τὴν περίπτωσιν δύο προσθέτων πρωϊνῶν δρομολογίων ἀπὸ Κ. Ἀχαΐας μέχρι Λαμπίρι, τοὐλάχιστον κατὰ Κυριακήν.

—Χιλιάδες παραθεριστῶν κατὰ τὸ πλεῖστον ξένοι περιηγηταὶ ἔχουν κατασκηνώσει στὸν Πευκιὰ τοῦ Ξυλοκάστρου καὶ ἀλλοῦ, ὄχι πολὺ μακρὰν τῶν Πατρῶν.

—Ἂν κατεβάλλετο κάποια προσπάθεια θὰ μποροῦσαν οἱ ξένοι νὰ ἐπιχειρήσουν ἐπισκέψιν μέχρις ἐδῶ.

—Λίγη διαφήμισις χρειάζεται καὶ κυρίως ὡρισμένες εὐκολίες ποὺ δὲν θὰ ἦταν δύσκολον νὰ παρασχεθοῦν.

—Τὸ κέρδος δὲν θὰ ἦταν μικρό.

—Ὁ μαθητόκοσμος εὑρίσκεται ἐν ἀναμονῇ τῆς περιόδου τῶν διακοπῶν.

—Ἀφοῦ προηγηθῆ ἡ «ἑβδομὰς τῆς κρίσεως» κατὰ τοὺς διαγωνισμούς.

—Τὰ περισσότερα παιδιὰ τῶν γυμνασίων δὲν θὰ καταστῆ δυνατὸν κι' ἐφέτος ν' ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὸ καμίνι τῆς πόλεως, κατὰ τὸ καλοκαίρι.

—Οἱ κατασκηνώσεις δέχονται ἀκόμη πολὺ περιωρισμένον ἀριθμὸν παιδιῶν.

—Ἂς ἀρχίση κάποια προεργασία καὶ ἂς γίνουν ὅπου δεῖ ὑποδείξεις γιὰ τὸ ἐρχόμενο, τοὐλάχιστον, καλοκαίρι.

δὲν ὑπάρχει νόμος ἀπαγορεύων τὴν κυκλοφορίαν των διότι ταῦτα ἀπεκρούσθησαν ἢ ἀπεσύρθησαν κατὰ τὴν Γερμανικὴν κατοχήν. Καλὰ λοιπὸν θὰ ἦτο, νὰ ληφθῆ ἕνα μέτρον διὰ τὰ ἐν λόγῳ μεταλλικὰ κέρματα, οὕτως ὥστε νὰ μὴ δημιουργοῦν ζητήματα προστριβῶν μεταξὺ τῶν συναλλασσομένων, ὡς πρὸς τὴν κυκλοφορίαν των.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τοῦ κ. Π. ΠΑΠΑΕΥΘΥΜΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

τοιμασίαι καὶ ἔτσι τὴν ἐρχομένη Κυριακὴν 19 τ.μ. μὲ τὴν «Ἑκάβη» γίνεται ἡ ἔναρξις τῶν ἐφετεινῶν θερινῶν Φεστιβὰλ ἀρχαίας τραγῳδίας τοῦ περιφήμου θεάτρου τῆς Ἐπιδαύρου, ποὺ θὰ ὡροῦνται ἐκτὸς πλέον μεγαλυτέρων καλλιτεχνικῶν γεγονότων τῆς Εὐρώπης. Εἰς τὸ πρῶτον φεστιβὰλ τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα, εἰς τὴν ἀναβίωσιν τοῦ ἀρχαίου δράματος εἰς τοὺς χώρους ἀκριβῶς ἐκείνους ποὺ τὸ ἔζησαν γεννᾶται καὶ ποὺ προβλέπεται ὅτι θὰ παρακολουθήσουν πολλὲς χιλιάδες θεατῶν, θὰ ἑρμηνευθῆ ἡ τραγῳδία τοῦ Εὐριπίδου «Ἑκάβη» μ' ἐπιφανῆ Ἀθηναϊκὸ τύπο καὶ ἐνθουσιωδῶς ἐξεφράσθησαν οἱ εἰδικοί, ἐσημείωσεν αὐτὴ πρωτοφανῆ ἐπιτυχίαν. Μὲ πρόγραμμα ἀποκλειστικὸν Σωπέν 4 Μπαλάντ, τῶν 24 σπουδῶν καὶ 2 Πολωναῖς — ὁ ἐξαίρετος καλλιτέχνης μας ἀπέδειξε τὴν βαθύτητα τῆς μουσικῆς του,καταρτίσεως καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἑρμηνευτικῆς του δυνατότητος.

— Μεταξὺ τῶν αὐτοτελῶν μου οἰκῶν σχολῶν τῆς πόλεώς μας ποὺ ἐπραγματοποίησαν μέχρι στιγμῆς τὰς ἐτησίας των ἐπιδείξεις, ἰδιαιτέραν ἔκαμεν ἐντύπωσιν ἡ σχολὴ πιάνου τῆς Ἀθηναίας Καθηγητρίας κ. Μαρίας Κορνηλάκη. Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Δημοτικοῦ» τὸ προπαρελθὸν Σάββατον, ὅπως ἀναφέραμεν καὶ εἰς προηγούμενον σημειώμά μας ἡ γνωστὴ πιανίστα παρουσίασε ἕνα μεγάλον ἀριθμὸν μαθητριῶν της εἰς ἕνα ἐνδιαφέρον πρόγραμμα. Χειροκροτηθεῖσα ἀπὸ τὸ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον. Τόσον αἱ μαθήτριαι τῶν σχολῶν τῆς προκαταρκτικῆς καὶ τῆς κατωτέρας, ὅσον καὶ τῶν ἄλλων μεγαλυτέρων παρουσίασαν ἀρκετὴν πρόοδον, χαρακτηριστικὴ τῶν προσπαθειῶν τῆς δίδος Κορνηλάκη. Ἐπαιξαν ὅλαι ἄνετα καὶ σταθερὰ καὶ ἀφῆκαν τὰς πλέον ἱκανοποιητικὰς ἐντυπώσεις, ὥστε δικαίως νὰ δεχθοῦν τὰ συγχαρητήρια τῶν παρευρισκομένων. Ἡ δὶς Κορνηλάκη ὁμολογουμένως προσφέρει κατὰ τὸ δυνατὸν πολλὰ εἰς τὴν μουσικὴν κατάρτισιν τῶν νέων καὶ νεανίδων μας.

— Τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Δευτέρας εἰς τὸ Ἅγιον καὶ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Λούξ» ἔλαβον χώραν αἱ ἐτήσιαι μαθητικαὶ ἐξετάσεις τοῦ ἐκεῖ παραρτήματος τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου ποὺ τελεῖ ὡς γνωστὸν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Θεοδώρου Ἀργυριάδη τεσσαράκοντα ἐκτελεσταὶ παρουσίασαν τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, ἕνα πλούσιον πρόγραμμα χορωδιακῶν ἔργων— α' καπέλα γνωστῶν συνθετῶν, μὲ ἐπιτυχίαν καταχειροκροτηθέντες ἀπὸ τὸ πυκνὸν ἀκροατήριον. Ἡ νέα χορωδία τοῦ Ἁγίου, μὲ τὴν ὁποίαν συνέπραξεν ὡς σολίστ ἡ Πατρινὴ νεαρὰ καλλιτέχνις δὶς Βανταράκη, ἑτοιμάζεται ὡς ἐγνώσθη, διὰ μίαν προσεχῆ ἐμφάνισίν της εἰς τὴν πόλιν μας.

— Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀπέθανεν καὶ ἐκηδεύθη εἰς Ἀθήνας ὁ διευθυντὴς τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου καὶ σύμβουλος τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς Γεώργιος Λυκούδης. —Ὁ θάνατός του ἐπλήρωσεν ὁλόκληρον τὸν καλλιτεχνικὸν καὶ θεατρικὸν κόσμον τῆς χώρας μὲ εἰλικρινῆ καὶ βαθυτάτην θλῖψιν, ἰδιαιτέρως δὲ τὴν πόλιν μας τῆς ὁποίας ὁ ἐκλεκτὸς ἀρχιμουσικὸς ὑπῆρξεν γνήσιον γέννημα καὶ θρέμμα.— Ὁ Γ. Λυκούδης ἐγεννήθη ἐδῶ τὸ 1895. Προστατευόμενος ἀπὸ μιὰ θεία του γνωστὴν παλαιὰν μοδίστραν τῆς πόλεώς μας συνεδέθη μὲ τὸν τότε Ἰταλὸν μαέστρον Κοφίνοτοῦ ἀριστοκρατικοῦ Κέντρου «Τρίο Βουρδέρη».

Εἰς τὴν πλατεῖαν Γεωργίου ὅπου σήμερον τὸ Κατάστημα Πανάγου.

Ἀπὸ τὸν Κοφῖνο ὅσοις ἐθριάμβευε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐδῶ, πῆρε τὰ πρῶτα μουσικὰ μαθήματα καὶ τῇ βοηθείᾳ του ἔφυγεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ νὰ ἐπανέλθη ὡς βιολιστὴς τοῦ Ὠδείου Βρυξελλῶν. Ἔφυγεν ἀργότερον εἰς Βερολῖνον καὶ Βρυξέλλας ὅπου ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν συμμετεῖχεν ὡς σολίστ εἰς συναυλίας. Περιώδευσεν τὴν Εὐρώπην ὡς διευθυντὴς τοῦ παρ' αὐτοῦ ἱδρυθέντος γνωστοῦ «Βελγικοῦ Κουαρτέττου» καὶ ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας ἐγκατασταθεὶς πλέον μονίμως. Διηύθυνεν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του τὸ μουσικὸν Τμῆμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν καὶ ὑπῆρξεν ἀπὸ τοὺς διευθυντὰς τῆς κρατικῆς μας ὀρχήστρας. Ὁ Λυκούδης ὑπηρέτει ἀπὸ τοῦ 1937 εἰς τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον, διευθύνων τὴν ὀρχήστραν του.

Π. ΠΑΠΑΕΥΘΥΜΙΟΥ

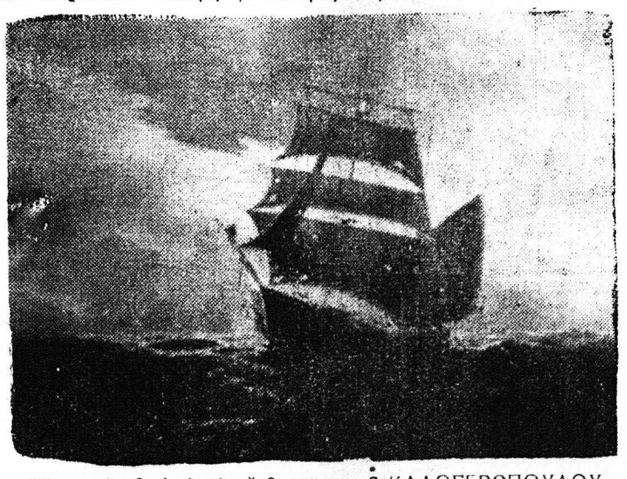

Ἕνας πίνακας ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν κ τοῦ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

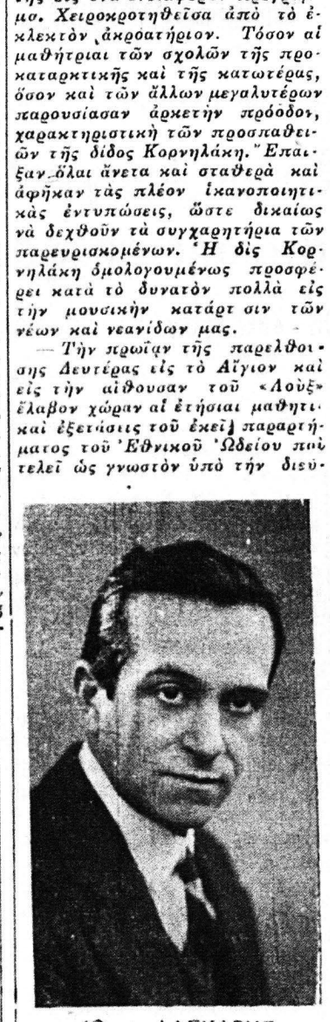

Ὁ κ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

θυνσιν τοῦ κ. Εὐθ. Ντρέκη. Ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν σχολῶν τῶν καθηγητῶν τῶν κ.κ. Ε. Ντρέκη Κ. Σκαναβῆ καὶ τῶν κυριῶν Μ. Γκράσσο καὶ Μ. Λαγωγιάννη ἐξετέλεσε μὲ ἐπιτυχίαν καὶ παρουσία ἐκλεκτῆς μερίδος τῆς Αἰγιώτικης Κοινωνίας, ποικίλον μουσικὸν πρόγραμμα, πλεισιωμένον ἀπὸ ἐπίδειξιν πιάνου, ἀκορντεὸν χοροὺς καὶ τὴν ἐπιτυχῆ ἐμφάνισιν μεγάλης μαθητικῆς χορωδίας.

— Ἡ πρώτη ἐμφάνισις εἰς τὸ κινηματοθέατρον «Λούξ» τοῦ Αἰγίου νεοϊδρυθείσης ἐκεῖ νέας χορωδίας ὑπῆρξεν ἀπολύτως ἱκανοποιητικὴ καὶ ἐχαιρετίσθη ἐνθουσιωδῶς ἀπὸ τὸ ἐκλεκτὸν φιλόμουσον κοινὸν τῆς γείτονος. Οἱ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Θεοδώρου Ἀργυριάδη τεσσαράκοντα ἐκτελεσταὶ παρουσίασαν τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, ἕνα πλούσιον πρόγραμμα χορωδιακῶν ἔργων— α' καπέλα γνωστῶν συνθετῶν, μὲ ἐπιτυχίαν καταχειροκροτηθέντες ἀπὸ τὸ πυκνὸν ἀκροατήριον. Ἡ νέα χορωδία τοῦ Αἰγίου, μὲ τὴν ὁποίαν συνέπραξεν ὡς σολίστ ἡ Πατρινὴ νεαρὰ καλλιτέχνις δὶς Βανταράκη, ἑτοιμάζεται ὡς ἐγνώσθη, διὰ μίαν προσεχῆ ἐμφάνισίν της εἰς τὴν πόλιν μας.

— Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀπέθανεν καὶ ἐκηδεύθη εἰς Ἀθήνας ὁ διευθυντὴς τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου καὶ σύμβουλος τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς Γεώργιος Λυκούδης. —Ὁ θάνατός του ἐπλήρωσεν ὁλόκληρον τὸν καλλιτεχνικὸν καὶ θεατρικὸν κόσμον τῆς χώρας μὲ εἰλικρινῆ καὶ βαθυτάτην θλῖψιν, ἰδιαιτέρως δὲ τὴν πόλιν μας τῆς ὁποίας ὁ ἐκλεκτὸς ἀρχιμουσικὸς ὑπῆρξεν γνήσιον γέννημα καὶ θρέμμα.— Ὁ Γ. Λυκούδης ἐγεννήθη ἐδῶ τὸ 1895. Προστατευόμενος ἀπὸ μιὰ θεία του γνωστὴν παλαιὰν μοδίστραν τῆς πόλεώς μας συνεδέθη μὲ τὸν τότε Ἰταλὸν μαέστρον Κοφίνοτοῦ ἀριστοκρατικοῦ Κέντρου «Τρίο Βουρδέρη».

Εἰς τὴν πλατεῖαν Γεωργίου ὅπου σήμερον τὸ Κατάστημα Πανάγου.

Ἀπὸ τὸν Κοφῖνο ὅσοις ἐθριάμβευε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐδῶ, πῆρε τὰ πρῶτα μουσικὰ μαθήματα καὶ τῇ βοηθείᾳ του ἔφυγεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ νὰ ἐπανέλθη ὡς βιολιστὴς τοῦ Ὠδείου Βρυξελλῶν. Ἔφυγεν ἀργότερον εἰς Βερολῖνον καὶ Βρυξέλλας ὅπου ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν συμμετεῖχεν ὡς σολίστ εἰς συναυλίας. Περιώδευσεν τὴν Εὐρώπην ὡς διευθυντὴς τοῦ παρ' αὐτοῦ ἱδρυθέντος γνωστοῦ «Βελγικοῦ Κουαρτέττου» καὶ ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας ἐγκατασταθεὶς πλέον μονίμως. Διηύθυνεν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του τὸ μουσικὸν Τμῆμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν καὶ ὑπῆρξεν ἀπὸ τοὺς διευθυντὰς τῆς κρατικῆς μας ὀρχήστρας. Ὁ Λυκούδης ὑπηρέτει ἀπὸ τοῦ 1937 εἰς τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον, διευθύνων τὴν ὀρχήστραν του.

Π. ΠΑΠΑΕΥΘΥΜΙΟΥ

Νοσταλγῶντας τὴν Παληὰ Πάτρα

Η ΟΠΕΡΕΤΤΑ ΠΙΚ-ΝΙΚ ΚΑΙ ΤΑ ΨΑΘΑΚΙΑ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΗ ΑΤΡΑΞΙΟΝ ΠΟΥ ΓΕΜΙΖΕΙ ΤΟ ΘΕΑΤ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΤΑΚΗ ΦΩΤΟΥ

Καθόμουνα τὶς προάλλες στὰ ψηλὰ Ἀλώνια, στὴ μαγευτικὴ πλατεῖα τῆς Πάτρας, ποὺ σ' ἀντίκρυσμά της οἱ ξένοι μένουν ἐκθαμβοι ἀπ' τὴν περίσσεια ὀμορφιά της. Ἀναμφισβήτητα τὰ ψηλὰ Ἀλώνια εἶναι τὸ μοναδικὸ ὕσως στολίδι ποὺ ζόμορφαίνει τὴ Πάτρα! Καὶ πῶς νὰ μὴν εἶναι ὅταν μιὰ τόσο μεγάλη πόλις στερεῖται ἑνὸς κήπου ἢ ἑνὸς πάρκου! Ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ἄλλο θέμα ποὺ οἱ ἁρμόδιοι δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶνε!...

Κεῖνες τὶς μέρες λοιπὸν ἐπαιξε στὸ «Ἀνοιχτό» ὁ Θίασος τοῦ Λογοθετίδη κι' ἡ κοσμοσυρροὴ ἦταν τόσο μεγάλη, ποὺ μ' ἔκανε νὰ θυμηθῶ ἕνα χαρακτηριστικὸ θεατρικὸ ἀνέκδοτο, ποὺεἶχα διαβάσει ἐδῶ, [καὶ κάμποσο καιρὸ στὶς κιτρινισμένες σελίδες ἑνὸς παλαιοῦ περιοδικοῦ καὶ ποὺ ἀσφαλῶς οἱ παλαιότεροι Πατρινοὶ θεατρόφιλοι θὰ τὸ θυμοῦνται.

Τὰ παληὰ τὰ χρόνια στὰ ψηλὰ Ἀλώνια ὑπῆρχε ἕνα πρόχειρο θεατράκι, ὑπαίθριο βέβαια, ὀνομαζόμενο «Ἄλσος». Κάποιο καλοκαῖρι (μοῦ διαφεύγει ἡ χρονολογία) στὸ θέατρο αὐτό, ἐγκατέστησε τὸ συγκρότημά του, ἕνας ὀνομαστὸς ἀλλ' ἀποτυχημένος θιασάρχης, ὁ Λούκας, «ὃ περιβόητος βασιλεὺς τῶν μπουλουμιῶν» ὅπως τὸν ἔλεγαν. Τὸ Πατραϊκὸ κοινό, ποὺ ἀπ' τὸ καιρὸ ἐκεῖνο ἦταν ἀνεπτυγμένο πνευματικὰ ἤθελε νὰ βλέπη ἔργα ἀξιώ εων καὶ ὄχι τὶς προχειρότητες ποὺ ἀνέβαζαν στὴν ἐπαρχία διάφοροι ἀποτυχημένοι θίασοι, σαμποτάρισε τὶς γελοῖες παραστάσεις τοῦ Λούκα, ὁ ὁποῖος ὅπως ἦταν φυσικὸ ἔπαιζε κάθε βράδυ πρὸ κενῶν καθισμάτων. Ἀπογοητευμένος ὁ θιασάρχης ἀπ' τὴν οἰκτρὰν ἀποτυχίαν ποὺ ἐσημείωναν τὰ ἔργα τῆς πρόζας, σκέφθηκε ν' ἀνεβάση ὀπερέττες, μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ κατώρθωνε νὰ προσελκύση τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Πατρινῶν θεατροφίλων. Ἠρτώχεια τέχνες κατεργάζεται κι. ὁ Λούκας ἀνειδίκευτος τελείως στὴν ὀπερέττα καὶ χωρὶς καὶ τὰ στελέχη τοῦ θιάσου του νὰ διαθέτουν φωνητικὰ προσόντα, νόμισε πὼς θὰ μποροῦσε ν' ἀνεβάση ὀπερεττικὰ ἔργα. Ἡ ἀρχὴ λοιπὸν ἔγινε!. Ἀλλὰ πρὸς μεγάλη λύπη τοῦ θιασάρχη ἡ δουλειὰ ὅπως ἦταν ἐπόμενο δὲν πήγαινε καθόλου καλά.

Κάποιο βράδυ, ὁ θίασος τοῦ Λούκα, ἀνέβασε μιὰ μεγάλη Ἀθηναϊκὴ ἐπιτυχία, τὴν ὀπερέττα τοῦ Σακελλαρίδη «Πὶν—Νὶκ. Ἀνάμεσα στοὺς λίγους θεατὲς ποὺ παρακολουθοῦσαν τὴ παράσταση ἦταν καὶ μιὰ γλετζέδικη παρέα ἀπὸ Πατρινούς, οἱ ὁποῖοι φοροῦσαν ὅλοι τους ψαθάκια, ποὺ ἦταν πολὺ τῆς μόδας! Κάποιος τότε ἀπὸ τὴ συντροφιὰ τῶν ψαθοφορούντων, ἁρπάζει ἀπ' τὸ κεφάλι τοῦ διπλανοῦ του τὸ ψαθάκι καὶ τὸ πετάει μὲ δύναμη στὴ σκηνὴ φωνάζοντας : Πάτα το, Λούκα!...

Ὁ Λούκας ξαφνιάζεται γιὰ μιὰ στιγμὴ μὰ δὲν τὰ χάνει. Πλησιάζει σιγὰ—σιγὰ τὸ δύσμοιρο ψαθάκι καὶ μὲ μιὰ γερὴ πατησιὰ τὸ κάνει πλάκα.

Τὸ τί ἐπηκολούθησε δὲν περιγράφεται! Ἡ ὡραιοτάτη αὐτὴ χειρονομία, δὲν ἄργησε νὰ βρῇ μιμητάς.... Εὐθὺς ἀμέσως, οἱ ὑπόλοιποι τῆς παρέας ἁρπάζοντας, ὁ ἕνας τὸ ψαθάκι τοῦ ἄλλου. τὰ ἐξαπέστειλαν κατ' εὐθεῖαν στὴ σκηνὴ φωνάζοντας : —Πάτα το Λούκο!... Πάτα το!...

Οἱ λίγοι θεατὲς ποὺ εἶχαν ἀπομείνει στὸ «Ἄλσος» καὶ γελοῦσαν μὲ τὴ ψυχή τους, ἔφυγαν κεῖνο τὸ βράδυ ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν ἀπρόοπτη ἐξέλιξη ποὺ ἔλαβεν ἡ παράστασις. Ἦταν ἡ μόνη φορὰ ποὺ τὸ γέλοιο τῶν θεατῶν ἔβγαινε αὐθόρμητα.

Τὸ ἄλλο βράδυ τὰ πράγματα ἄλλαξαν ὅλος διόλου! Τὸ θέατρο εἶχε πλημμυρίσει ἀπὸ κόσμο. Ἡ διασκεδαστικὴ φάρσα ποὺ σκάρωσαν τὸ προηγούμενο βράδυ τοῦ δυστυχισμένου θιασάρχη, εἶχε διαδοθῆ σ' ὁλόκληρη τὴ Πάτρα κι' οἱ Πατρινοὶ χωρὶς νὰ χάσουν καιρὸ ἔτρεξαν στὸ «Ἄλσος» νὰ σπάσουν κέφι. Γιὰ νὰ ἐξηγούμεθα ὅμως ὅλοι τους φοροῦσαν ψαθάκια.

*Ὅταν λοιπόν, ὁ Λούκας ἐμφανίστηκε στὴ σκηνὴ καὶ πρωτοῦ καλὰ ἀρχίσει νὰ παίξη τὸ ρόλο του, βροχηδὸν τὰ ψαθάκια ἔπαιρναν τὸ δρόμο γιὰ τὴ σκηνὴ μὲ τὶς ἀγριοφωνάρες τῶν θεατῶν : —Πάτ το Λούκα!... Πάρτο κι' αὐτό!... Ὁ Λ